

سر آرتور کانن دویل

متن: آندره پُل دوچتو تصویرگر: جی. کلیر

شلوک هولمز

مرگ قرمز

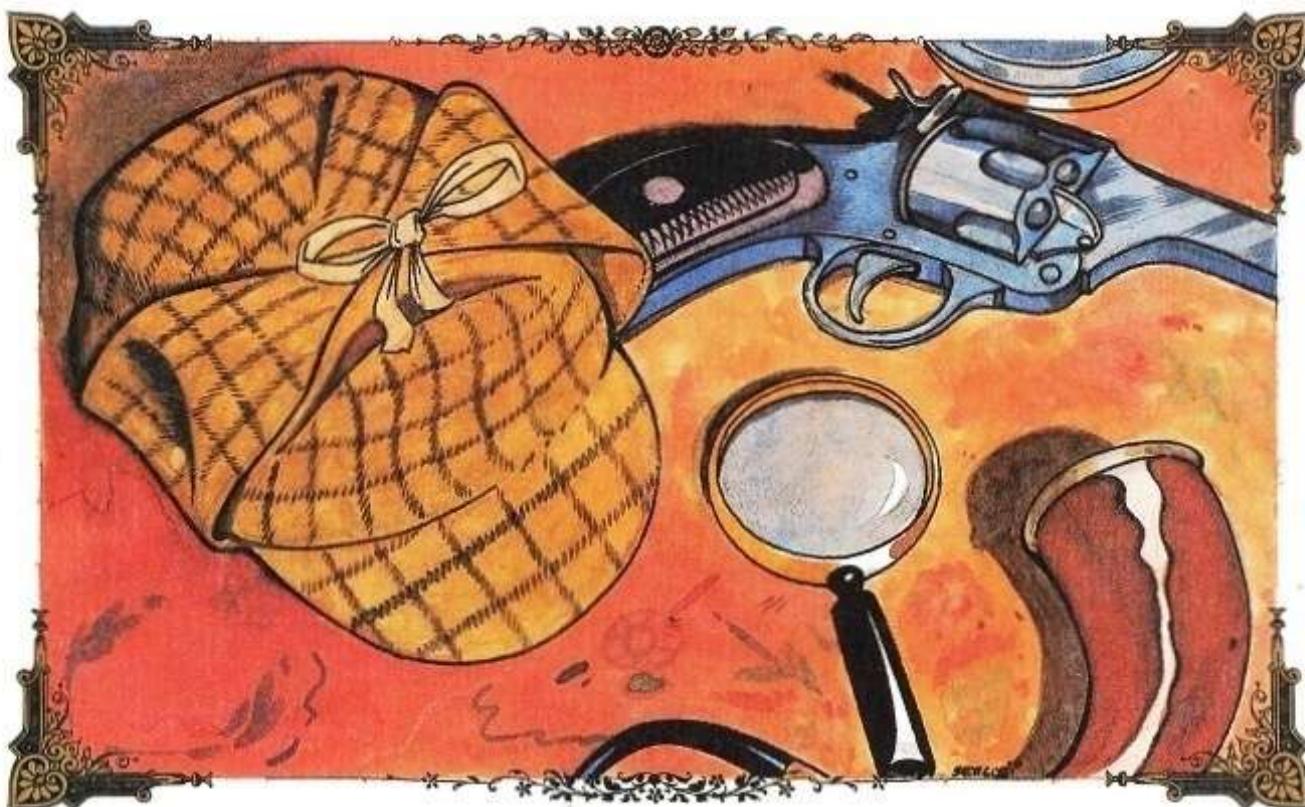
ترجمه: محمد صادق جابری فرد

شُرلوك هولمز

مرگ قرمز

سِر آرتور کانن دویل

اقتباس و ویرایش متن: آندره پُل دوچتو

تصویرگر: جی. کلیر

مترجم: محمد صادق جابری فرد

ویراستار: فاطمه جابری فرد

یکی از آن شب‌هایی بود که دوستم شرلوک هولمز به نظر مصمم بود تا همان نقشی را ایفاء کند که من در داستان‌های ساده و کوچک از او به تصویر کشیده‌ام...

تو خیره شده بودی به مقاله‌ای در روزنامه تایمز: سرهنگ واربورتن عقل از سرش پرید و زنش را کشت. تو سرت رو دو یا سه مرتبه تکان دادی و بعد با پریشانی به تصویر زن جوان نگاهی کردی و بعد هم به شوهرش...

هذیون می‌گیر!

مکم کن، واتسون! بیا ببریمش به اتاق
تو! متونی اونجا معاینه و ازش
مراقبت کنی!....

یه لحظه! این چیه؟ یه تیکه
از مجله‌ی «استرنند»!

کی اینقدر احمق بوده که یه
همچین آگهی‌ای رو در مجله
استرنند درج کنه؟

استرنند

اگر قابل توجه علاقمندان
با شرلوک هولمز تماس
می‌گردید: لندن، خیابان
پیک شاره ۲۲۱ ب

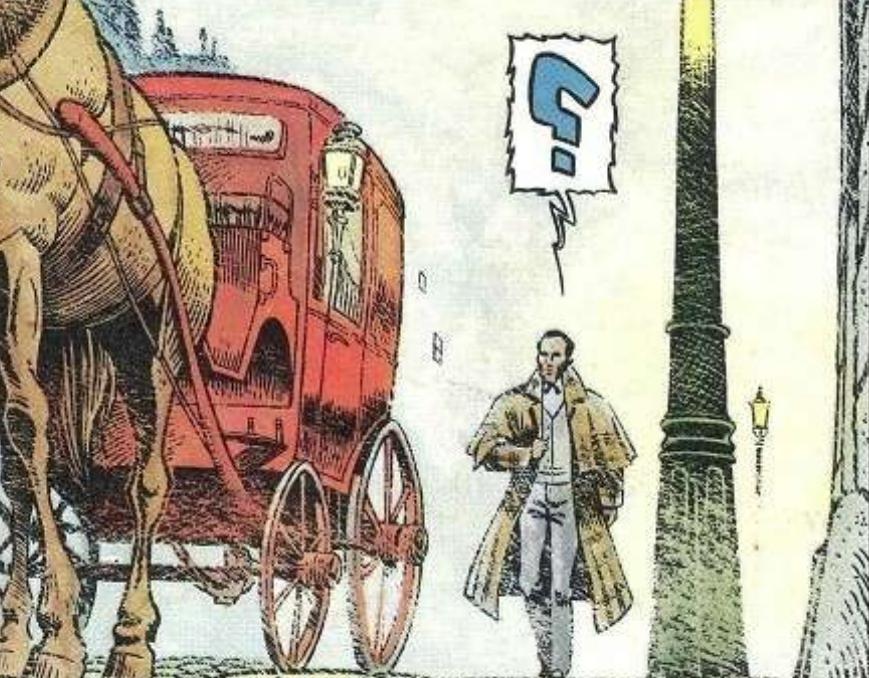
هوا این بیرون بارونی و گل آسوده...
اما کفشهای اون تقریبا خشک بود، و
لکه‌ای رویش نبود!

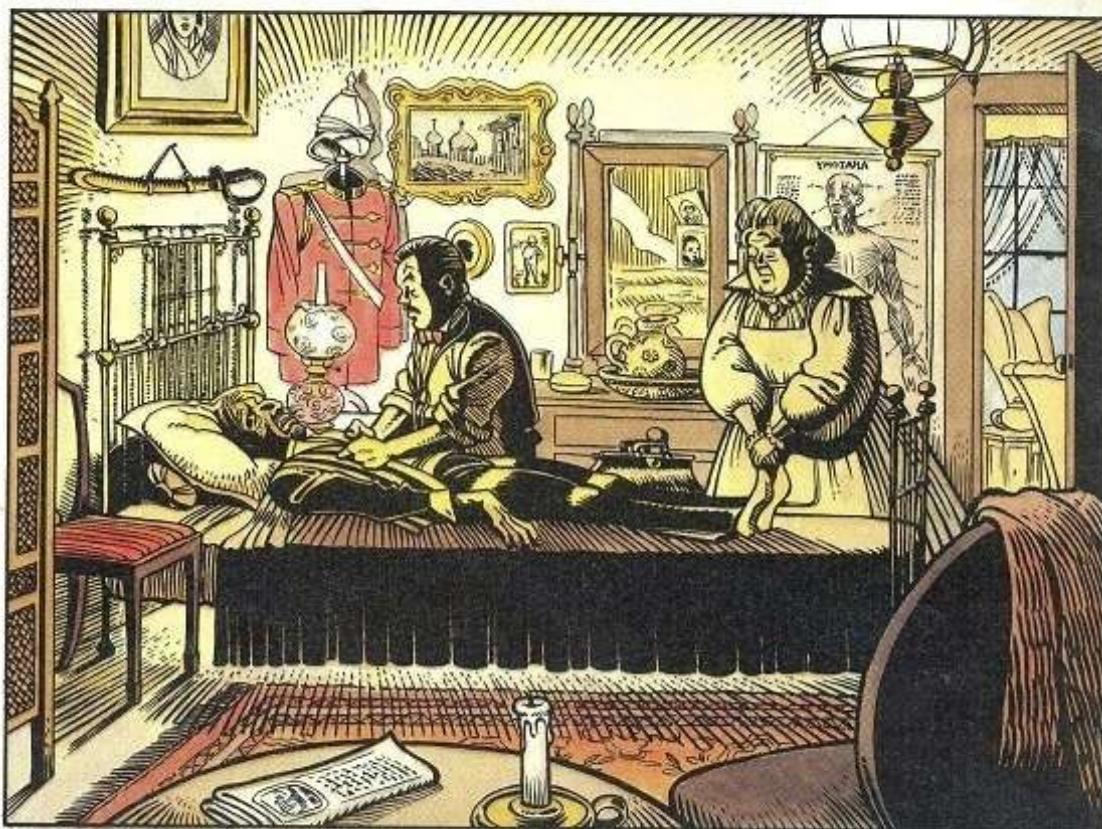
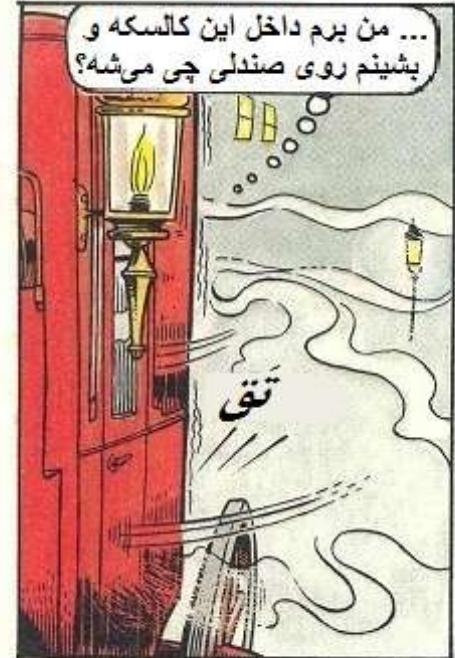
هولمز! من گیج شده‌ام!
چطور این را فهمیدی!

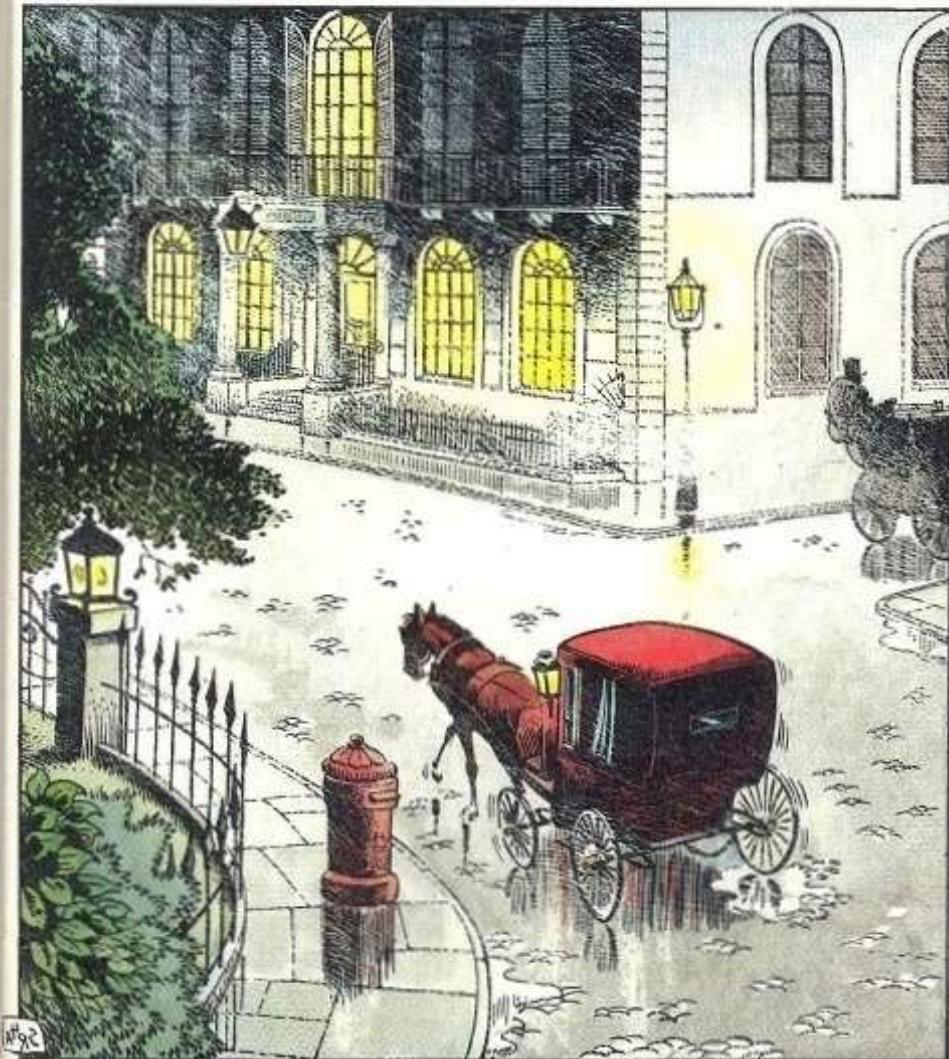
واتسون! برای فهمش فقط عقل سلیم لازمه!
حالا من دارم به... کفشهاش فکر می‌کنم!...
مراقبش باش، واتسون! من زود برمی‌گردم!

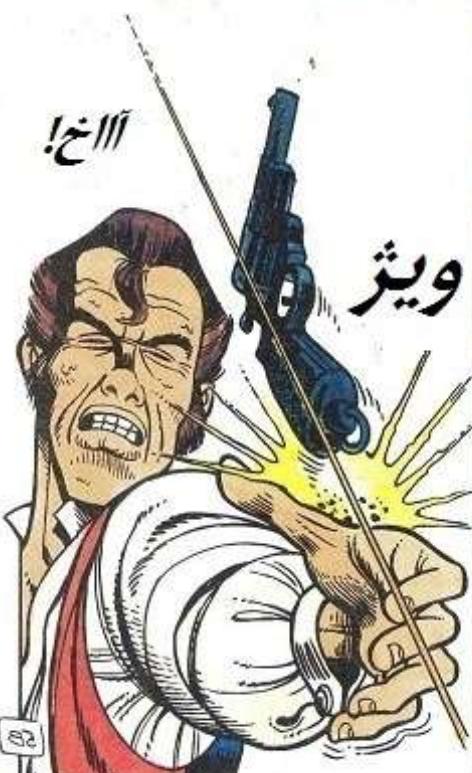
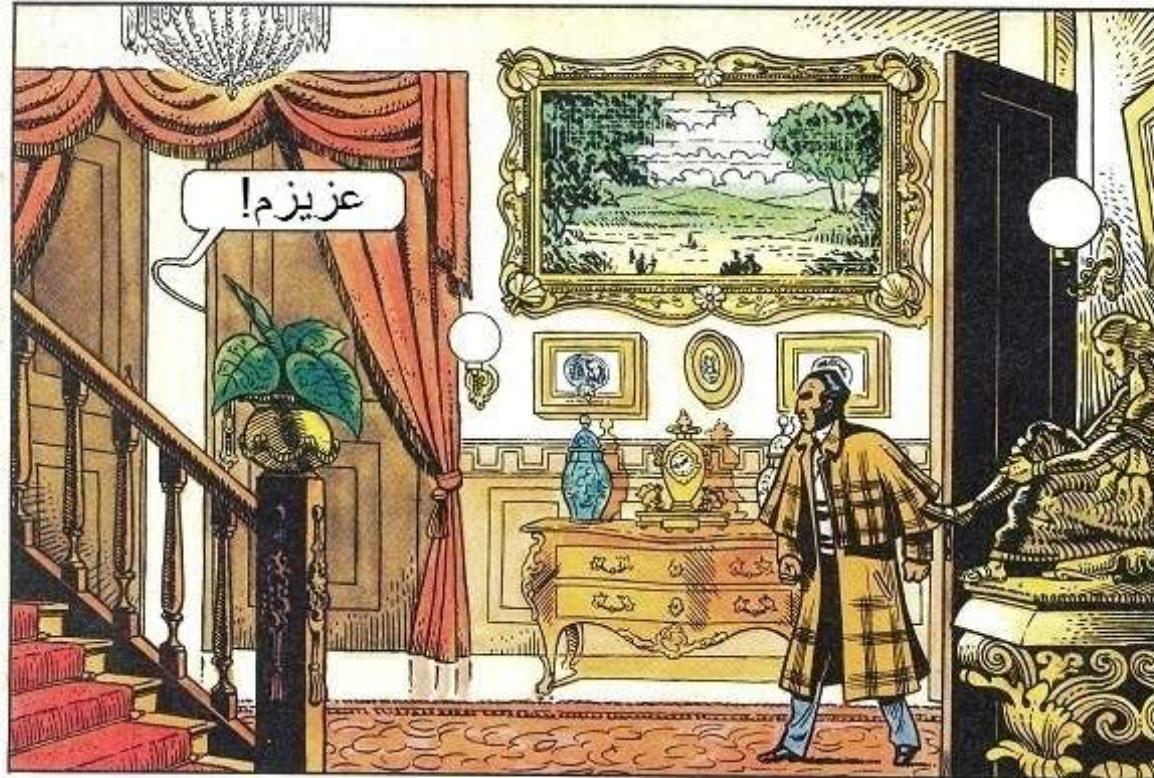
فقط بذار توضیح بدم، هولمز!
وقت زیادی نمی‌گیره...

الآن نه، واتسون! اول بذار به این
بازیگر نزدیکی‌بین بیکار برسیم، که کار
اصلیش در نمایش‌های دوره‌گردی است!

متاسفاته اشتباه کردید!
اسم من شرلوک هولمزه!

خبا، حالا میشه بگی تو کی
هستی؟ من فکر کدم که تو...

لطفا عذرخواهی من را بپذیرید،
لرد بروستر!

رجیالد!!

آاخ!

اون مرد می خواهد خودش رو
یه کارگاه جا بزنه، اما در واقع
جلاد مرگ قرمزه!

!! خدا را شکر که
شما او میدید!

شرلوک هولمز!!

تو لرد بروستر رو به قتل رسوندی!

به نظر میاد که دقیقا به موقع
رسیدم اینجا، آقای هولمز ...
او، عزیز! البته، شاید یه
چند دقیقه‌ای دیر کرده باشم!

لسترید! معرفی می‌کنم؛
بازرس لسترید از اسکاتلند یارد!

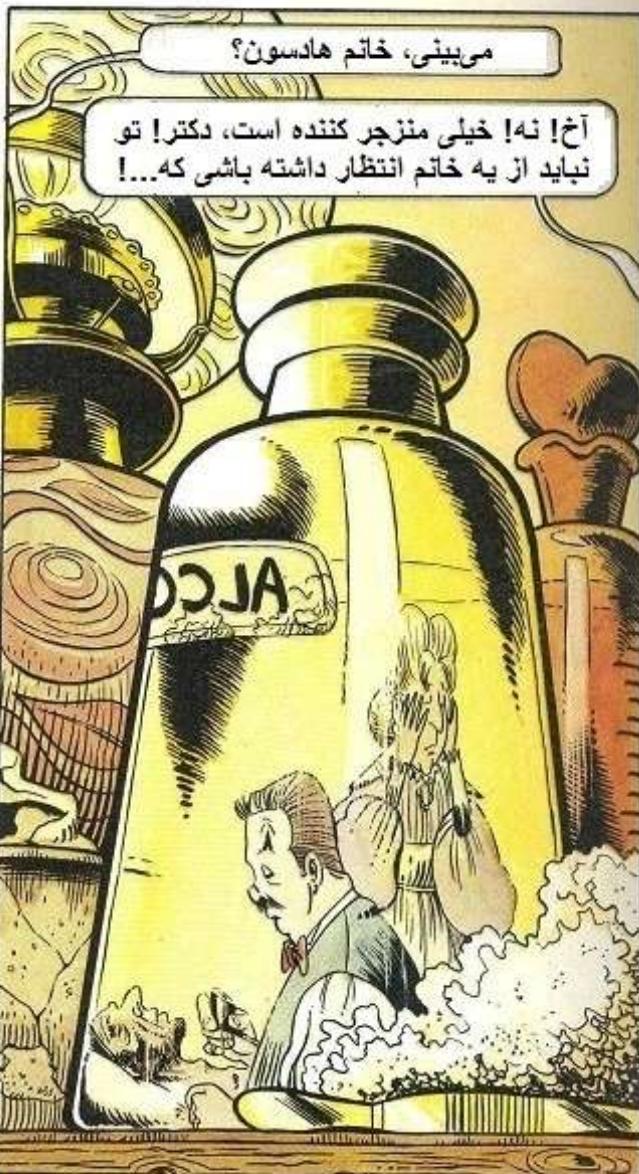
خب! خب! معلومه
اینجا چه خبره؟

متاسفم! فقط خواستم چیزی گفته باشم! منظورم
این بود که... خب، بهر حال، من زالوها رو از روی
بدن مرد بیچاره کندشون، بدنش پر بود از اوتها!
اما هنوز وضعش وخیمه... در واقع خیلی وخیم!

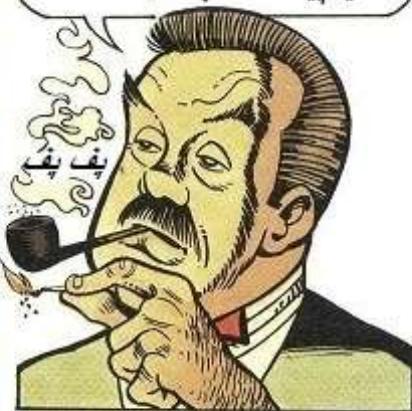

می بینی، خاتم هادسون؟

یه لحظه صبر کن! این علامت تاتو چیه?
یه زالو! یه زالوی سرخ!

دوباره داره هذیون میگه! به
اعتقاد من، هولمز اشتباه میکرد!
به نظرم این یارو باید خدمتکار
یا پیشخدمت باشه!

آقای هولمز، اون فقط یه اشتباه لپی
بود! عذر من خوام! لرد بروستر
نمده... فقط بی هوش شده!

خب به نظرت من قاتلم، آره
پازیس؟

کالسکه فرمز! یه کالسکه فرمز
نیدی؟

دقیقا! اما چطور...?

اما احتمالا یه پیام
بهتون رسیده که یه جنایت
داره اینجا رخ میده، و منم
متهمش بودم!

واقعا عذر من خوام!
او ضاع خیلی عجیبه. اما...

یه کالسکه قرمز!!

نديديش... در اينصورت،
ناپديد شده!

خودت رو
اينست نكن!

... بله، وايولت، من باید! برام دردناكه
در موردهش حرف بزنم. بازرس... آقاي
هولمز... اما بدبيختگرين و بيجارهترین
آدم مقابل روی شماست!

مشکرم کرينجتون، اما بازرس
حق داره! من می خوام که...
رجينالد!

لرد بروستر داره به هوش مياد. درسته!
من ازش چند تا سوال دارم!

دوست من شوك وحشتاكی
بهش وارد شده!...

بعد از آن، يك کالسکه را صدا زدم. باید
اعتراف کنم که مست بودم...

اول، می خوام بدونيد که من علاقه زيادي
به شرط بندی دارم. يك شب، وايولت عزيزم
را در خانه گذاشت، و به باشگاهم رفتم تا با
چند نفر از دوستان قمار بازی کنم. کرينجتون
هم بين آنها بود...

اما اگر ارباب آماده است که زندگيش را بر سر
«مرگ قرمز» شرط ببندد... می تواند سوار شود!

اگر ارباب من فقط قصد دارد به خانه برگردد،
نمی تواند سوار اين کالسکه شود!...

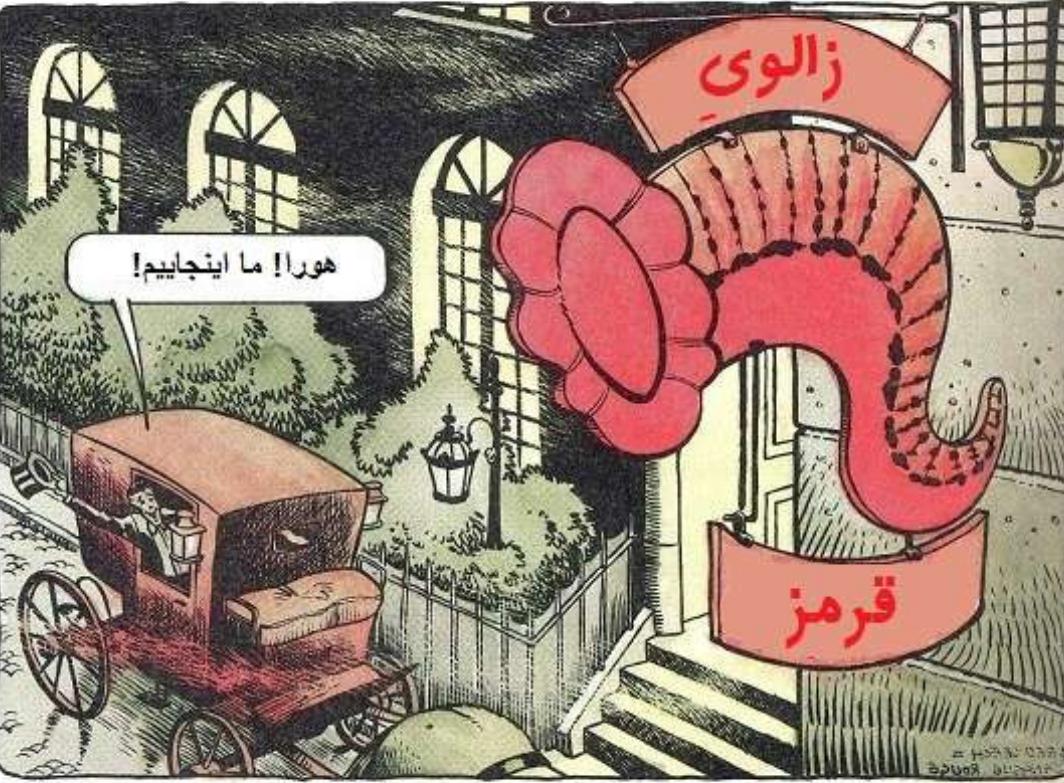
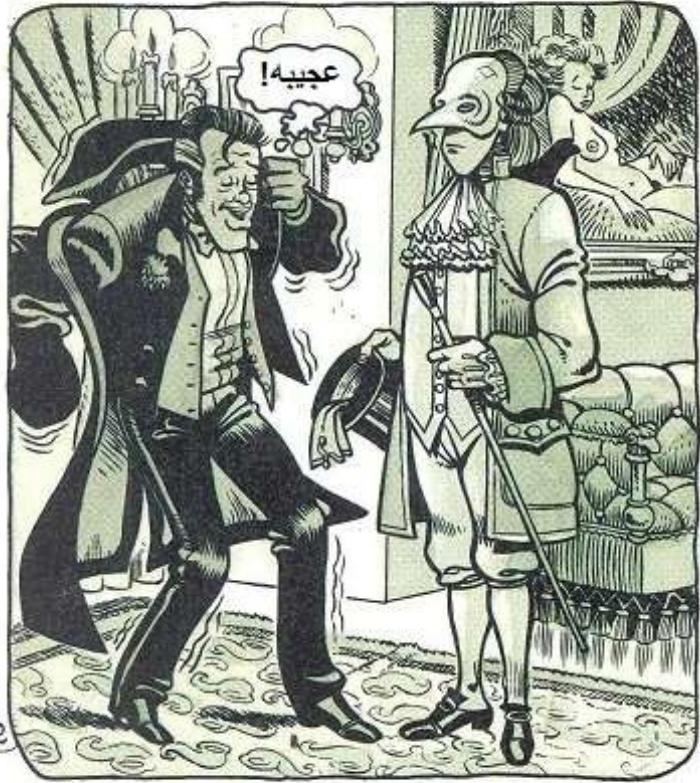
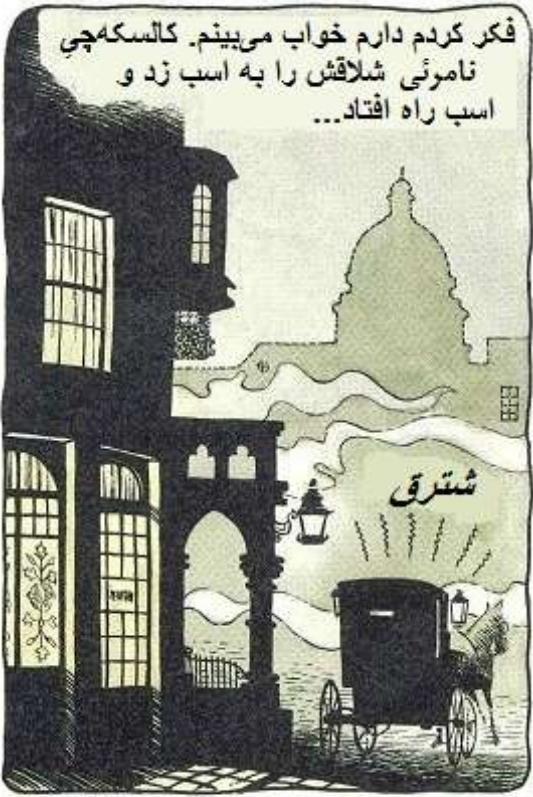
من... من خيلي مست کرده‌ام!
حتما خيالاتي شده‌ام!...

اما... اين که
کالسکه‌چی نداره! پس
اين صدا از کجا مياد؟

او، چرا که نه؟ فقط یه مرتبه زندگی
می‌کنم!... نمی‌خوام برم (سکسکه)
خونه... حالا نمی‌خوام برم خونه... دلم
رو می‌زنم به دریا!!

فکر کردم دارم خواب می‌بینم. کالسکمه‌چی
نامه‌ئی شلاقش را به اسب زد و
اسپ راه افتاد...

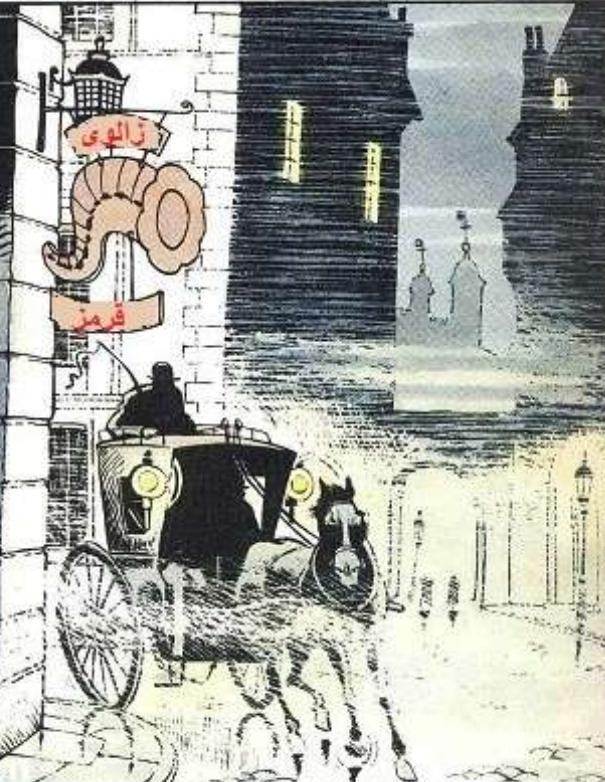
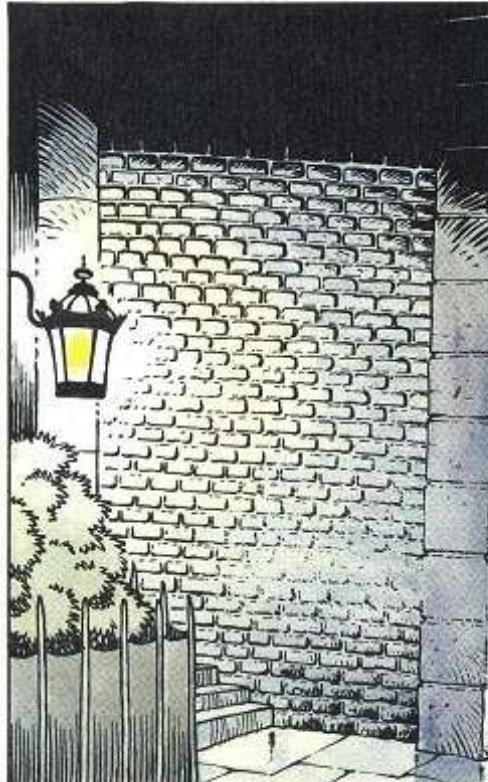
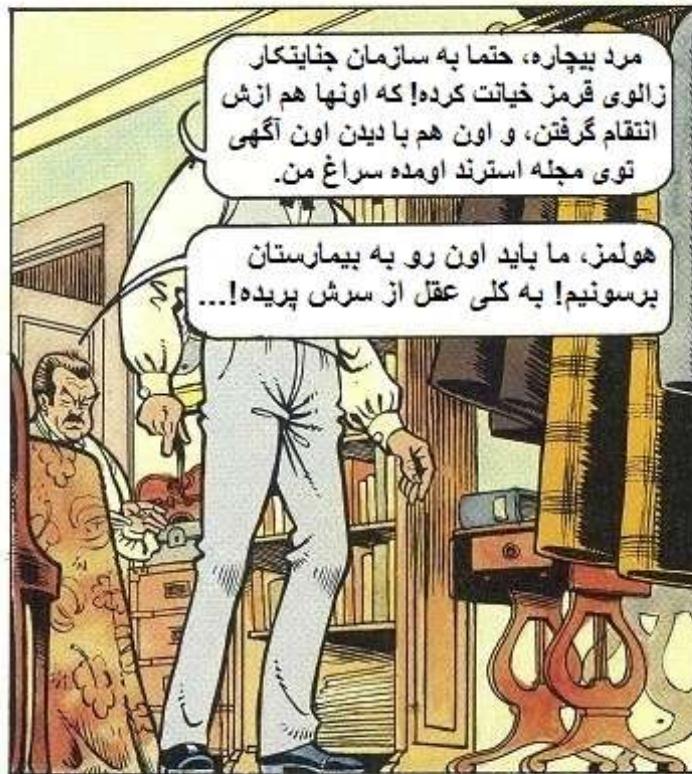

واتسون، تو کی متوجه می‌شی که من حدس نمی‌زنم؟ یه علامت قرمز روی دماغش بهم نشون داد که اون همیشه عینک می‌زد... و ردی از پودر و سایه چشم مشخص می‌کرد، که اون نقش یه پیشخدمت رو بازی می‌کنه...

واتسون، من می‌خواستم یه شب آروم توی خونه داشته باشم و استراحت کنم، اما متناسفانه به نظر میاد باز هم کارهایی برای انجام داریم! کنن رو پیوش، و هتما یه اسلحه گرم با خودت بردار!

شترق

شیوه اسب

چی بود! یه صدایی شنیدم مثل شلاق...
و یه صدای غرّغیر...

این جا چقدر تاریکه! دیر!
رسیدیم! همه رفته‌اند!

شاید... اما اینجا حتما یه قضیه‌ای داره،
یه شرارتی، حالا من بینی. باید حواس‌من
جمع باشه، واتسون!

کالسکه فرمز... کالسکه مرگ فرمز!

اما... اما اون طوری لباس پوشیده
که شیوه تو به نظر بیاد، هولمز!
معلومه چه خبر...؟

یکی داره میاد بپرون!...
یه مرد محکوم...

بله، ما باید...

اون طوری می‌دوه که انگار...
زود باش! نباید توی مه گمش کنیم!

داره به سمت رود تیمز می‌دوه، هولمز!
طوری می‌دوه که انگار تحت تعقیبه...
مرد بدیخت کاملا خودش رو پاخته...

کمک!
کمک!

زود باش، واتسون! طوری رفتار می‌کنی
که انگار دستاتی ناممی‌داری خفه‌اش
می‌کنی! تفنگ رو بده من!

بیا برم و نگاهی به داخل ساختمان
بیاتدازیم، واتسون! شاید پر از
اروح باشد!

تو که باور نداری انسانها می‌توزن
نامرئی بشن، درست می‌گم؟

خب، می‌دونی، تویینده آمریکایی، ادگار آلن پو، یه
چیزی در این باره نوشته. و اینجا هم تویینده جوان
اج. جی. ولز داره کتابی می‌نویسه به نام «مرد نامرئی»!

من از چنین جایی اصلا خوش
نمی‌باشم!

قماربازها همگی ماسک به
صورت زده‌اند!... اما حداقل
نامرئی نیستند!

هولمز! همکار ماموران اسکاتلند-
یارد! الان بہت می فهمونم...!

من قیافه تو رو می‌شناسم! بله... تو بونی
ملقب به گاو نر هستی! در زمان خودت یه
بوکسور خوب بودی، اما متناسبه دورانت
به سر رسید...

بیخشید، آقا!... فکر نمی‌کنم شما عضو
باشگاه «زالوی قرمز» باشید... پس
پژنید به چاک!

هولمز! اون مرد مثل یه گاو قدرتمنده! بذار من ترتیبیش رو بدم، البته هر طور مایلی...

نه! بذار یه کم باهاش بازی کنم، واتسون! اینها همه بخشی از حرفه‌ی تحقیقات پلیسی هستش!

تق

ترق

... من یه کمی
عجله دارم!

درست شد! فقط می‌خواستم این رو بدونم،
دوست عزیزم! متناسفم که باید استراحت
بین دو رینگ رو پایان بدهم، اما...

خب، بونی! هنوز هم طبق قواعد بوکس
مبارزه می‌کنم؟ یا اینکه به مبارزه‌ی آزاد
رو آوردم؟

اینا به تو چه مربوطه... آخ!... آره!
اوخ!... هنوز پاک مبارزه می‌کنم!

تاب

تق

گول این ماسک‌های پر زرق و برق رو
نخور! پشت هر کدام یه اشراف زاده
مخفي شده که زندگی دوگانه‌ای داره.
زندگایی کثیف و فاسد!...

اینجا یه قمارخونه‌ی
واقعیه!

به بیان دیگه، واتسون، اینها با پول‌هایی
دارن شرط بندی می‌کنن که...

ساکت! مرد نامرئی
صحبت می‌کنه!

اما قماربازها که از خاموشی ترسیده بودند و دود
داشت خفه شان می کرد، برای نجات جاتشان پا به
فرار گذاشتند...

لعنی، چی شد...؟

وووف

آروم باش، واتسون! آروم باش!
وحشت نکن!...

خاتمها و آقایون! ازتون خواهش می کنم
آروم باشد! وحشت نکنید!

خب، به قول معروف، تا
نباشد چیز کی مردم نگویند
چیزها! آخ!

کرینگتون! به ما کمک کن تا...

سپس ناگهان...

(سرفه، نفس زدن، سرفه)
آتش نشانی! من باید... (سرفه!)...
باید آتش نشانی رو خبر کنم!

اینجا خیلی دود گرفته، به
سختی می تونم نفس بکشم!

منظورت اینه که...؟

اما...

هوم! بهرحال، ما چند تا...
اهم.... از قماریازها رو
شناسایی کردیم، اما باید یه
مقداری....!... محتاط باشیم!

یه موجود نامنی بود که باعث شد
دلیل تا حد مرگ پرسه، و یه موجود
نامنی چراغها رو خاموش کرد و
این وضعیت رو ایجاد کرد...

تو عقده‌ی موریارتب رو داری، آقای
هولمز! یه کم بیخیال اون بشو!...

خیلی مطمئن نیستم... شاید الان
در یه عالم روحانی زندگی
می‌کنه، و می‌تونه خودش رو
نامنی کنه!

من موریارتب رو دیدم،
بازرس! حاضرم قسم
بخورم!

چرا یه کم برای خودت استراحت نمی‌کنی،
دوست من؟

نه، واتسون! این مسئله الان دیگه خیلی
پیچیده شده. و خواهیدن برای کسانیه که
می‌خوان وقت تلف کن!

حالا جدا از این حرفها، بازرس! صاحب باشگاه
«زالوی قرمز» کیه؟

چی؟ اوه، همون بوکسور سابق بونی ملقب به گاو نر!
البته، مشخصه که اون فقط به شکل نمایشی رئیس
اینجاست! و جاتور حاضر نیست که حقیقتش رو بگه!
این هم یه راز دیگه، درسته آقای هولمز؟

خداحافظ، آقای هولمز!

صدای چی بود؟ چند نفر اونجا
هستند... اوضاع خطریه...
نباید وقت رو تلف کنم!

دارم یه صدایی می‌شنوم... چند نفر
دارن حرف می‌زنن... صدایا از اونظر
میاد... مثل اینکه هولمز در خطره!

دستا بالا!

من دونی، اگه موریارتی واقعاً دوباره زنده شده باشه، بازسازی اون امپراتوری تبهکاری که داشت برایش سخته! به پول نیاز داره، پول... زیاد! به خاطر همینه که رفته سراغ اشراف...

خب، واتسون! نظرت چیه؟ تو روزنیه امیدی برای حل این ماجرا میبینی؟

نه هولمز، واقعاً نه!

خب. من روی شما حساب میکنم که یه اطلاعاتی در مورد دیل پیدا کنید... کجا نمایش اجرا میکرده، باشگاه یا هر جور جایی که بوده!

باشه! آقای هولمز!

زنده است؟

قضیه چندان سخت نیست،
واتسون عزیز! یه لباس مثل
اسکلت انسان بهش پوشوندن،
همین! کمک کن این لباس رو
دریباریم!

پدیده بیچاره! این هم مثل دیل روی بدنش پر
از زالوهای قرمزه که دارن خونش رو می‌مکن!
شاید این هم یه خدمتکار دیگه است!

فکر موکنی تنها یعنی می‌توانی بپرسیم به اتفاق؟

بله، البته! وزنش زیاد نیست!
اما تو کجا می‌خواهی بربی؟

موریارتی داره ما رو به مبارزه دعوت
می‌کنه، واتسون!... برای همین پای مرگ
قرمز به در خونه ما رسیده!...

ما سعی می‌کنیم که جونش رو نجات
بدهیم، هولمز، اما ممکنه دیر شده باشه!
این مرد بیچاره خون زیادی از دست
داده و وضعیتش خطرناکه!

نه! این آقای محترم یه اشراف زاده است،
کساتی که دستاشون هیچ وقت کار سختی
نکرده! و این دایره کمنگ رو اطراف
انگشتیش می‌بینی، یه زماتی جای یه حلقه‌ی
گرون قیمت بوده...!

من مطمئنم که اوونها می‌تونن این
مرد بیچاره رو شناسایی کنن. این
هم از طبقه اجتماعی اونهاست!

تو درست می‌گی، هولمز!
همیشه درست می‌گی!

کی می‌دونه؟ شاید این اسب تربیت شده، من رو
مستقیم ببره پیش ازیاب ناممی‌اش! اما اول،
می‌خوام برم دیدن لرد بروستر
و همسرش!

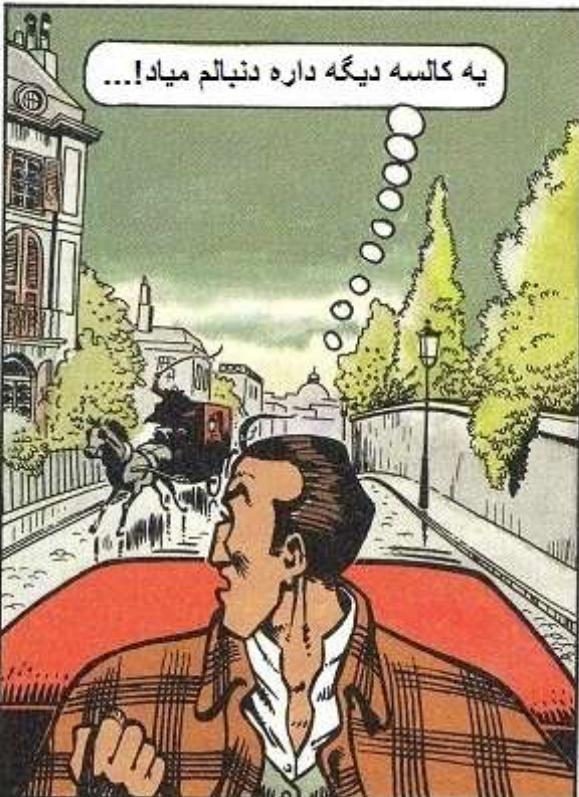
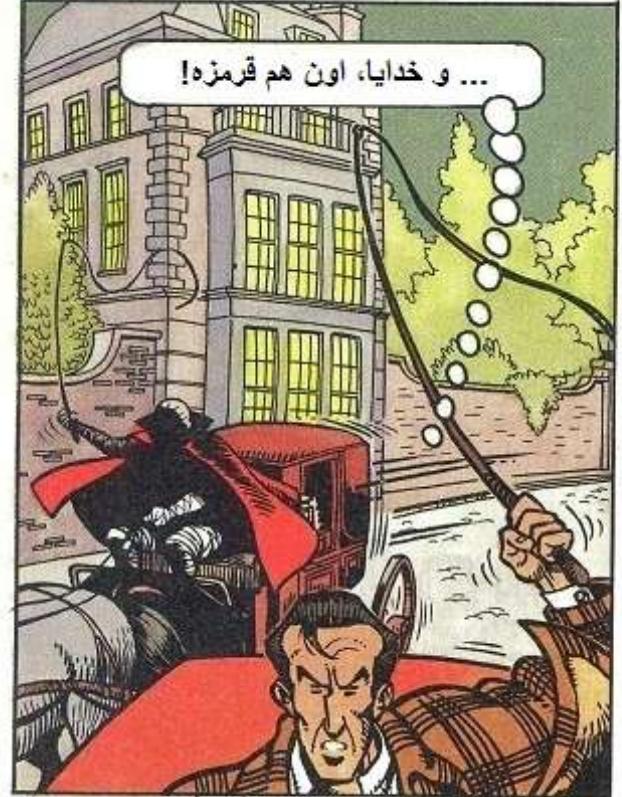
برای چی؟

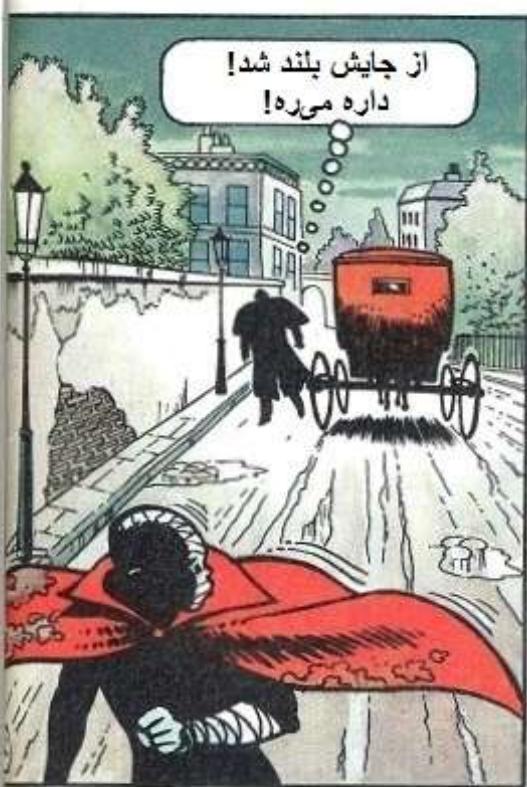
نمی‌دونم واتسون عزیزم! همینطوری
یه دفعه این اسم به نظرم او مدد!

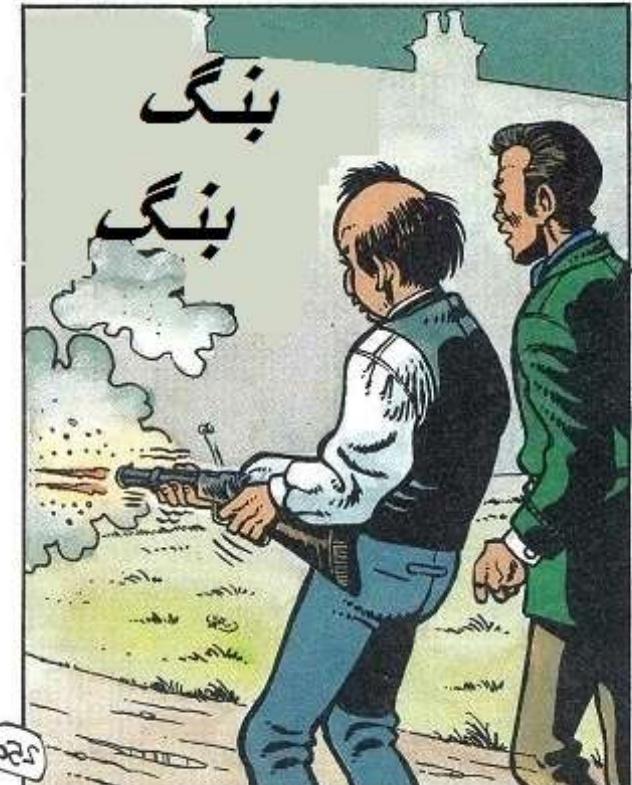
هی، راه بیفت مشکی! بنز برم!

از کجا می‌دونی که اسمش مشکیه؟

ما دوباره همیگر را می‌بینیم هولمز!
فکر کردی که من را در آیشار رایشباخ
شکست دادی! اشتباه کردی! حالا من از
تو انتقام می‌گیرم!

ها! ها! ها! ها! ها! ها!

با کالسکه من
می‌تونیم بریم، هولمز!

هر دو کالسکه قرمز ناپدید شدند.

خیلی اسرارآمیزه... به هر حال،
لرد بروستر و کرینگتون... اگه
بتوتید هویت آخرین قربانی مرگ
قرمز رو تشخیص بدید...
سپاسگزار خواهم بود...

باور نمی‌کنم! حاضرم قسم بخورم...
که اون باید همینجا می‌بود!

نا... نامنی... بدون اینکه...
اصلاً بدنش داشته باشه!

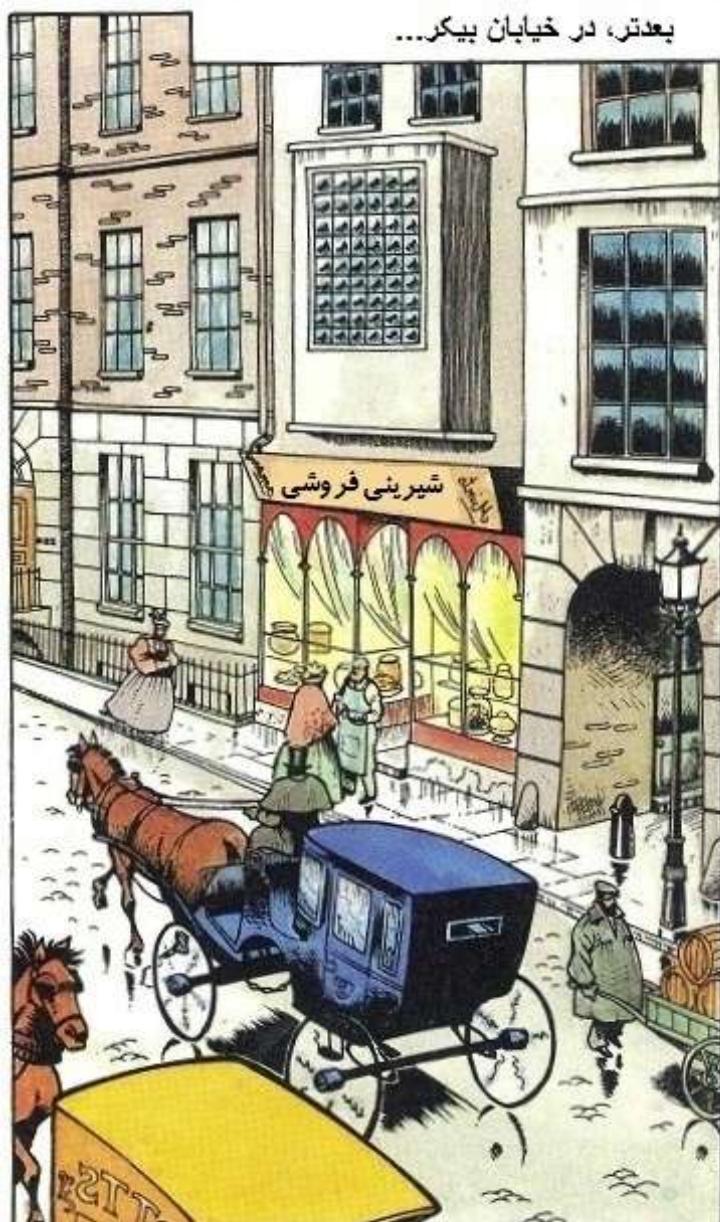

حال مهمان ناخوانده
اسرارآمیزمون چطوره؟

مثل دیل، متاسفاته هذیون
می‌گه، تب داره...

بعدتر، در خیابان بیکر....

لرد بروستر، کرینگتون! این مرد رو می‌شناسید؟

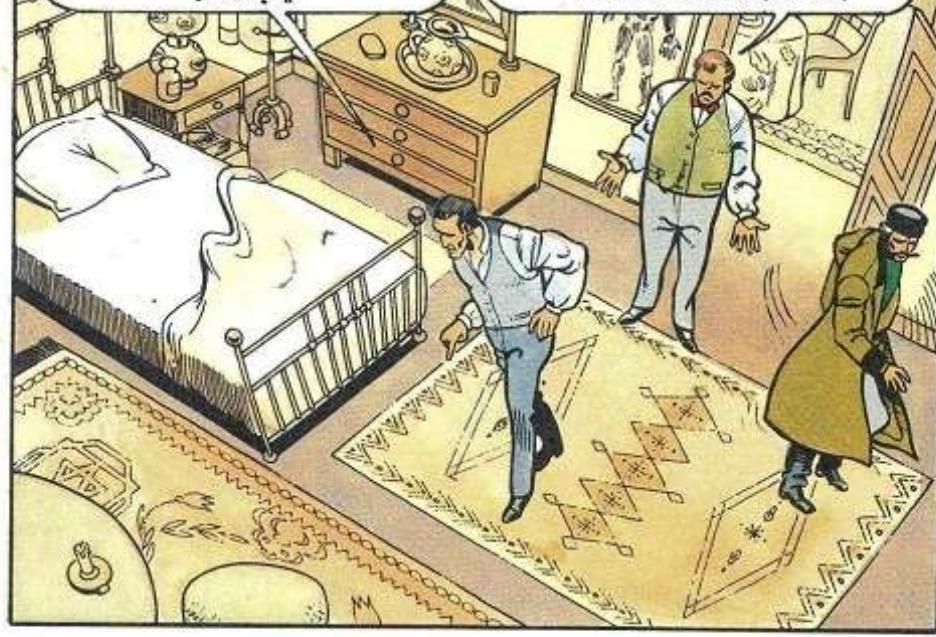
اون می‌گم،
می‌شناسمش!

به خاطر حضرت تزار! چه مصیبی... چه شرارت عظیمی... چطور این اتفاق افتاده...؟

هولمز، کسی وارد یا خارج اتفاق نشده! سر در نمی‌بارم!

یک ساعت بعد، همانطور که دوستم شرلوک هولمز را نظاره می‌کردم، او با دقت مشغول پوست کدن ششمین تخم مرغ آب پزش بود...

البته این بار از تفنگ بادی استفاده نکردن! از تیر و کمان استفاده کردن! چه راه قدیمی و جالبی برای فرستادن پیغام!^۱

آه! دوباره همون داستان قدیمی سرهنگ موران و تفنگ بادیش!

بله، اونها حتی مثل دفعه قبل یه آپارتمان او نظرخیابون ما کرایه کردن، می بینی؟...

اما به نظر میاد که اون می تونه خودش رو نامرئی بکنه!

پس من هم می تونم... وقتی که لازم باشه، هولمز هم می تونه!

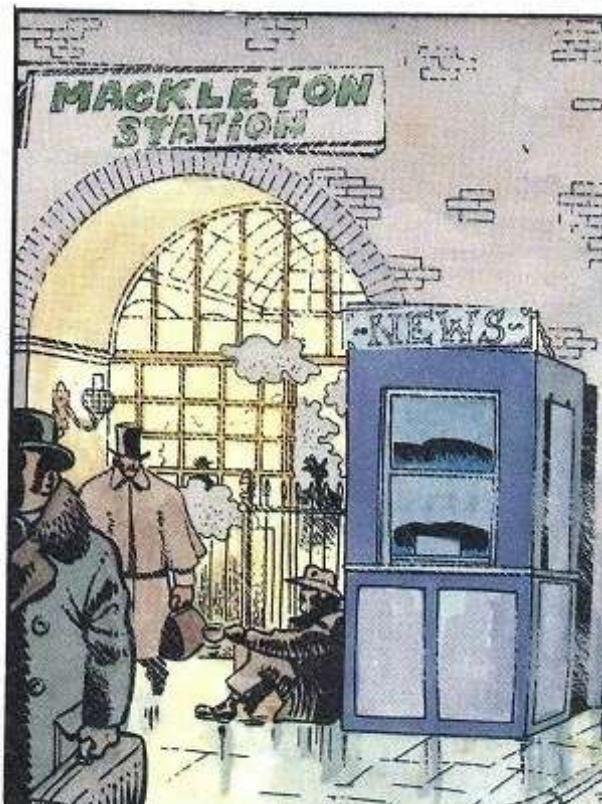
نرو، هولمز! این حتما یه تله است!

موریارتی زنده است! سلطان دنیای جرم و جنایت! اون هیولا شورو! این وظیفه من، یعنی هولمز، هست که دعوتش رو به مبارزه بپذیرم!

هولمز، در نزاع ما در آیشار رایشنباخ، من هم مثل تو نمردم! اما باز هم، ما به هم برخورد کردیم، و باید مشکل کوچکمان را حل کنیم! ساعت یازده امشب در راه آهن مک-کلتون در شمال انگلستان منتظر تو خواهم بود! موریارتی

آن شب در ایستگاه قطار مککلتون...

... اون نایقه‌ی شرور هم مثل من خیلی در استنار کردن ماهره... من باید مقابل مردمی که می‌بینم و حتی نمی‌تونم ببینم حواسم جمع باشه!

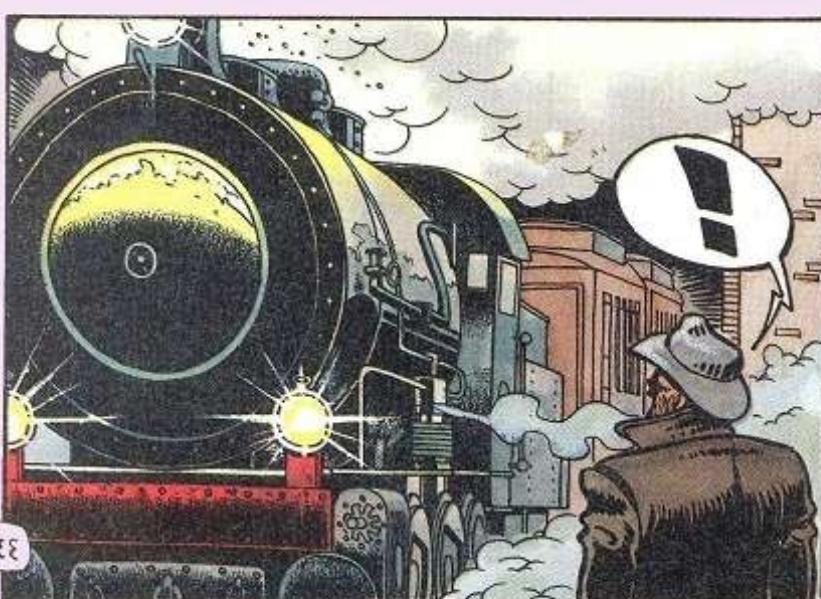
من جلوی واتسون خودم رو پرجرأت نشون دادم، اما اگر موریارتی واقعاً بتونه خودش رو ناموشی کنه، خودم رو توی دردرس انداختم...

ایستگاه خالی شد! همه‌ی مردم رفتند!
حالا یعنی موریارتی اینجاست یا نه؟

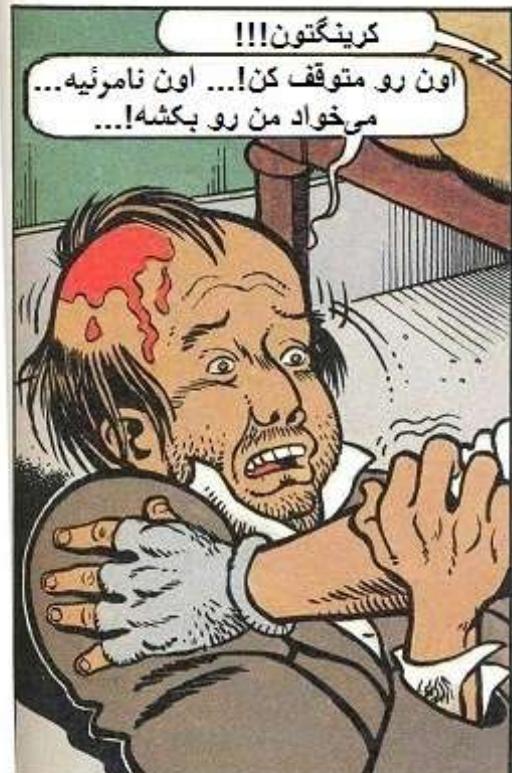
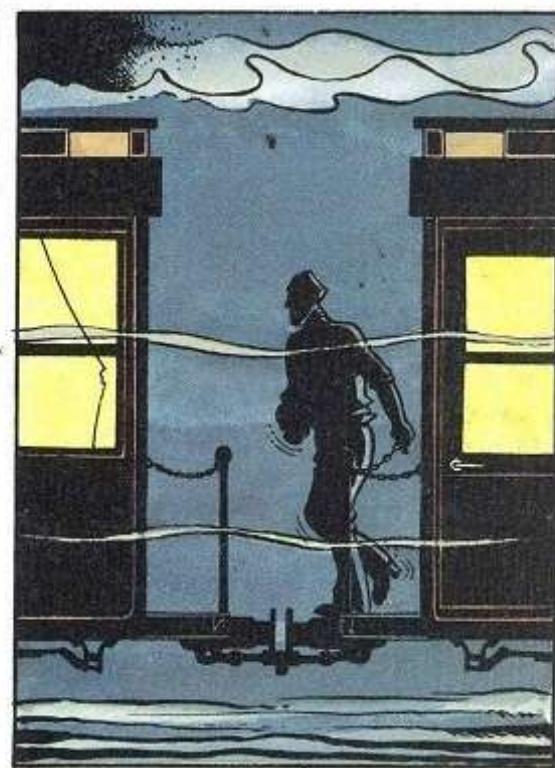
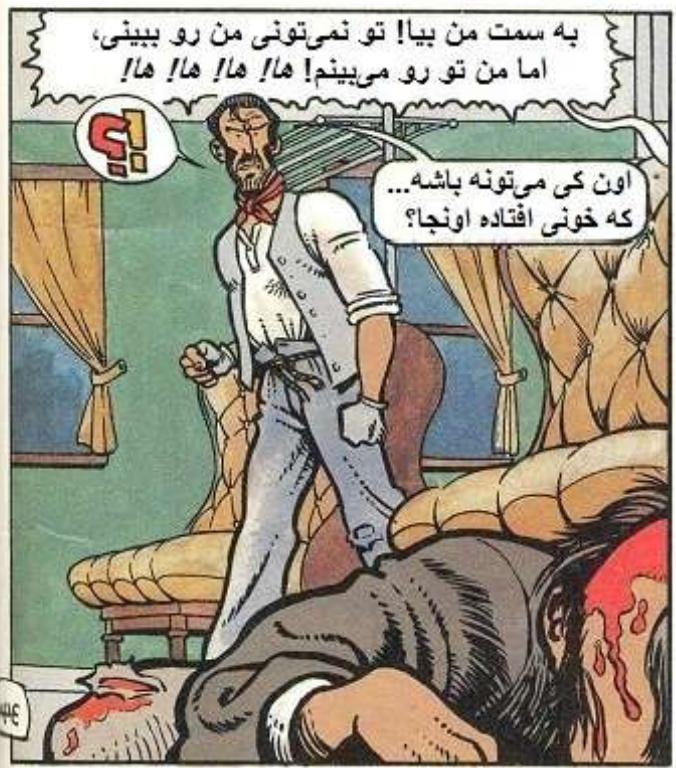
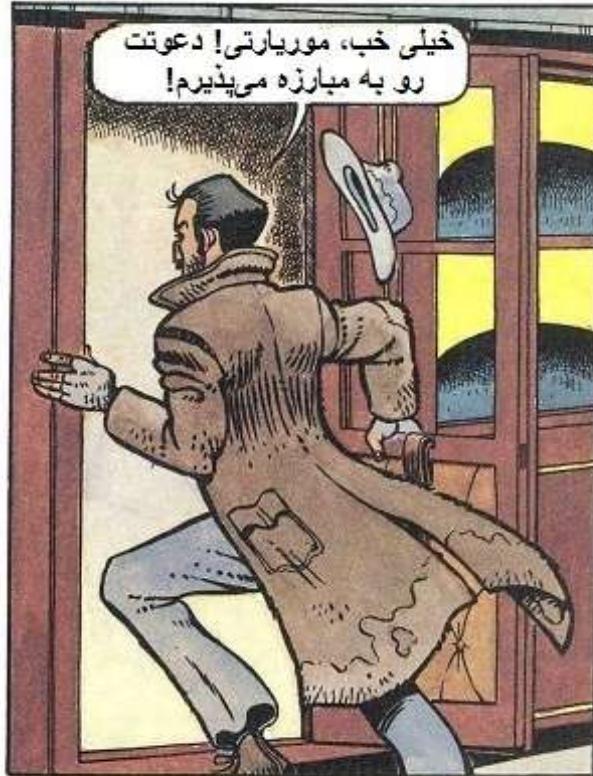
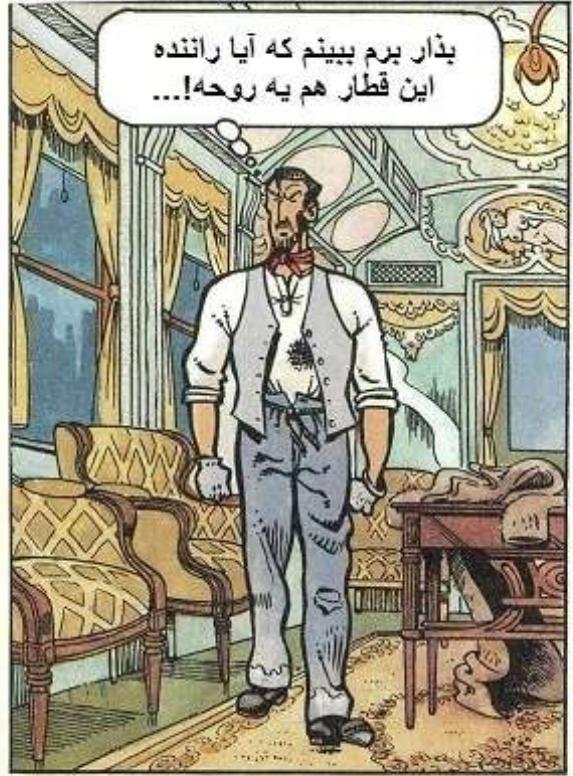
این چیه؟ یه قطار داره میاد؟ اما طبق برنامه
ناید هیچ قطار دیگه‌ای تا صبح اینجا بیاد!

خب، حالا چیکار کنم!... در باز شد... این یه
دعوت برای سوار شدن است... حالا این قطار
ارواح قراره من را مثلاً به کجا ببره...؟

این در واقع همان کالسکه قرمز است!... و
م هم یعنی موریارتی. باید حدس می‌زدم!

مرد ناموئی پولی رو درخواست کرد
که بروستر سر قمار از دست داده
بود... اون ما رو تهدید به شکنجه
با «زالوی قرمز» کرد!

دیروز وقتی از خونه شما
رفتیم... لرد رجینالد و من
... بهمون ضربه زدن و
بیهوشمن کردن.... یه
جالی زندانی شدیم...

تو چطور
او مدی اینجا؟

اون اینجاست! می‌تونم
حضورش رو حس کنم!
با من صحبت کرد.. می‌خواهد
من رو دیوونه کنه...

آروم باش!

و بعد؟

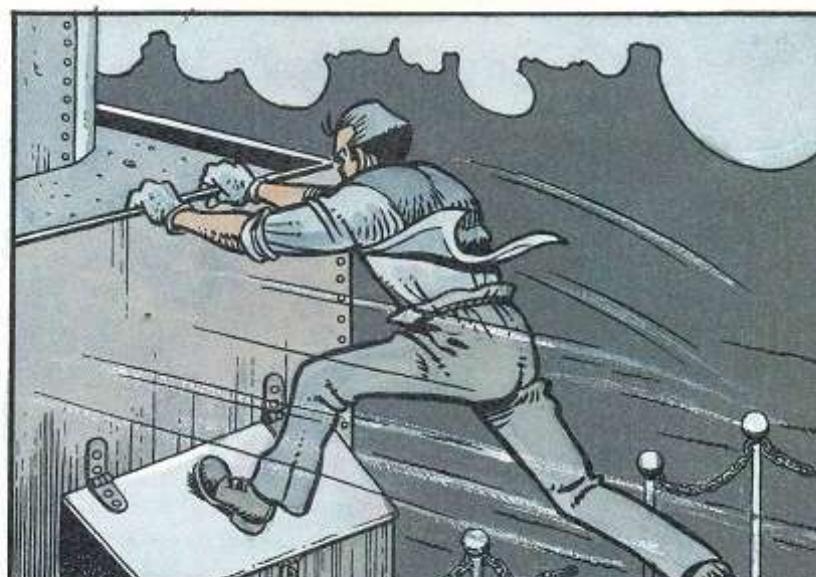
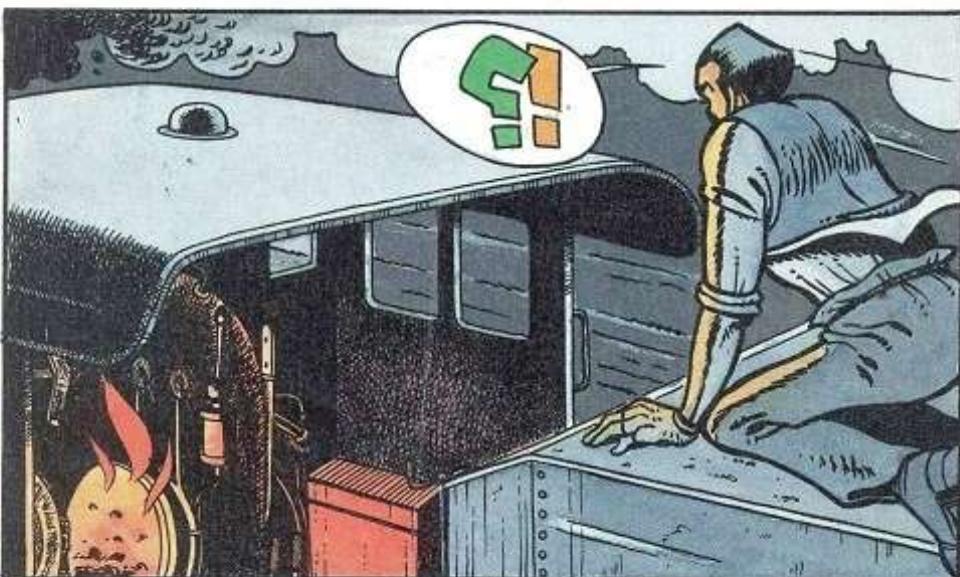
تکیه بده و استراحت کن! تو حالت بهتر
می‌شه، کرینگتون! من می‌خوام بفهم کی
داره این قطار رو می‌رونه! به نفع خودشه
که سعی نکنه جلوی من رو بگیره!...

اصلانمی‌دونم! تمام چیزی که می‌دونم
همین بود، اون هیولای شرور تهدیدش رو
عملی کرد! اما آروم صحبت کن!
حتما الان داره به ما گوش می‌کنه!

من رو زد... بیهوش شدم... شاید مواد
مخدر بهم تزریق کرده... چیز بعدی که
یادمه اینه که اینجا بودم... و اون صدای
شدیدا ترسناک رو شنیدم!...

لرد رجینالد چی شد؟

۸۵۴

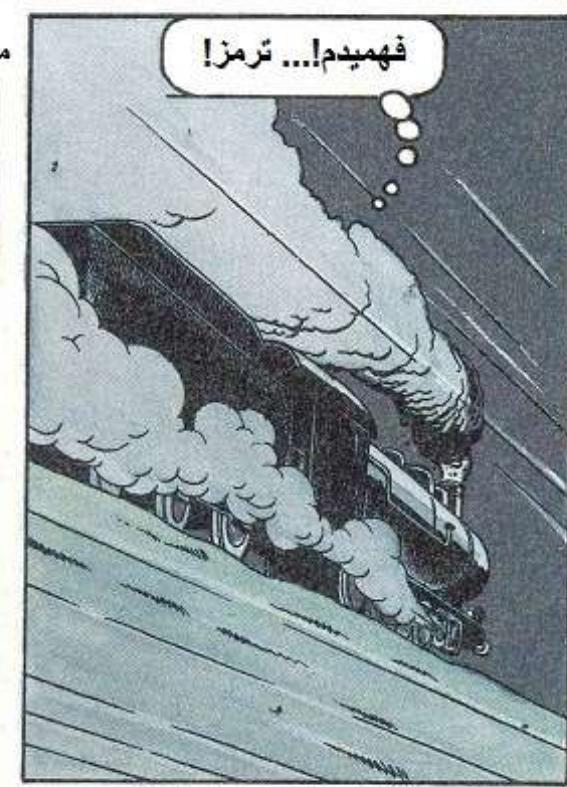

آخ!

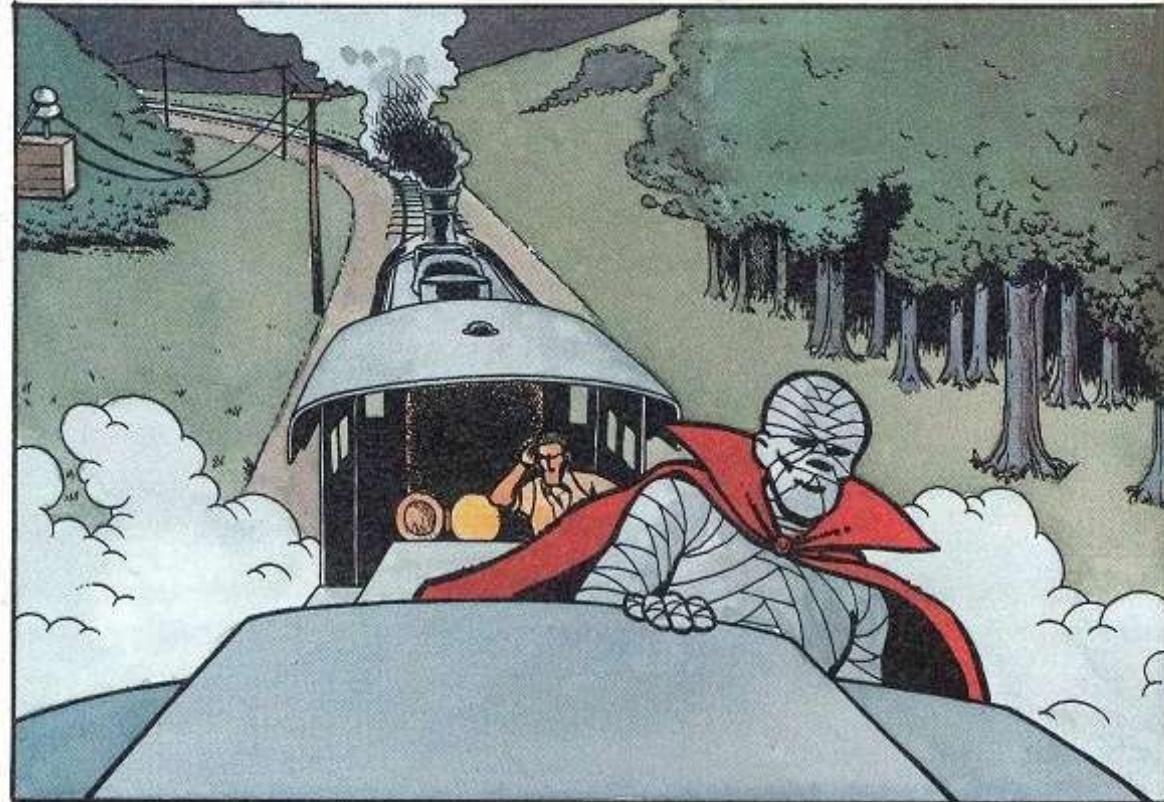
هیج کس... مطلقا کسی نیست!... اما اون
حرف چی بود که یه بار یکی گفت اون اصلا
هیج بدنش نداره..."...؟

جالبه! اصلا کسی توی موتورخونه نیست!...
مگر اینکه موریارتی نامه اینجا باشه...!

۸۵۵

مرد نامرئی، آره؟ حالا
حتما... منتظر مه تاب...

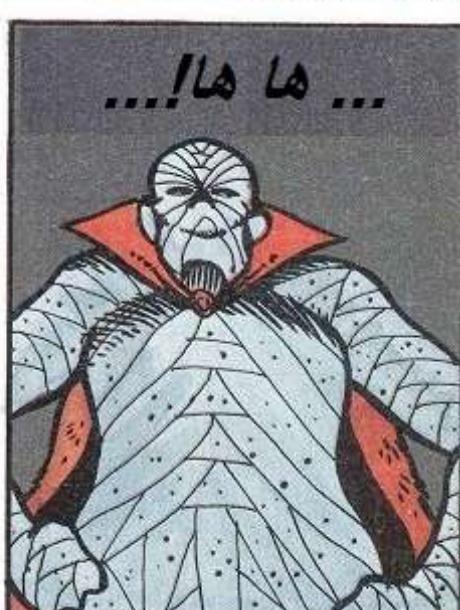

دقیقا در همین لحظه، قطار سرعت زیادی منگیرد.

دستا بالا! روح یا غیر روح، این
دفعه من خوام مفتر رو داغون کنم...

اون فرار کرده! اما ممکنه هر لحظه
برگرده! ما می خواهیم چیکار کنیم، هولمز؟

ما ایستگاه بعدی پیاده می شیم، و
سوار یه قطار معمولی می شیم تا
برگردیم به سمت لندن!

کی این کار رو کرد، رجینالد؟

اون... اون موجود!... با اون
باندهای نفرت انگیزی که رویش
بیخدید...

اون من رو توی یه مخزن زغال سنگ زندانی
کرده بود... آقای هولمز!... یعنی من رو انداخته
بود توی اونجا... نیمه هوشیار بودم... حالا هم
بندم پوشیده از این زالوهای نفرت آوره...

لرد رجینالد! تو کجا بودی؟

ساعت‌ها بعد...

واتسون، از دیدن خوشحالم! پس تلگرام من بهت رسید!

اوه بله! به نظر می‌آید خیلی چیزها
داری تا برای تعریف کنی!...

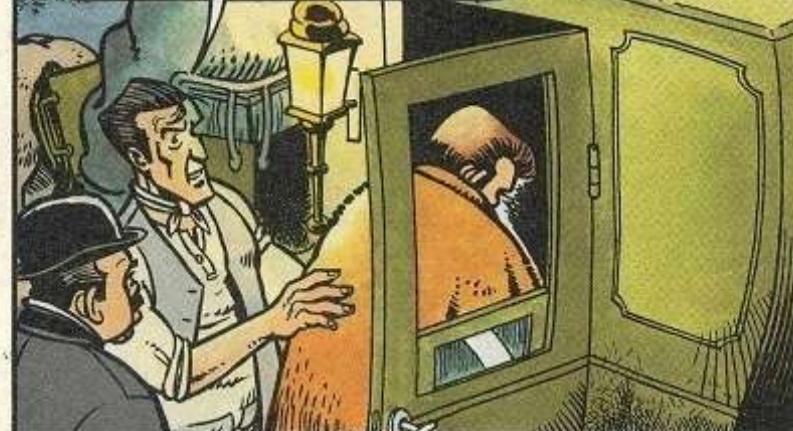
۸۴۴

زنده است، اما خیلی خسته، باتو وایولت!
لرد بروستر فورا باید استراحت کنه! واتسون،
درست نمی‌گم؟

مطمئنا، هولمز!

و مدت کوتاهی بعد...
رجینالد! عزیزم، خدا را شکر که
تو زنده‌ای!

همینطوره! اما اول، باید لرد رجینالد و
کرینگتون رو برسونیم خونه! باتو
وایولت باید خیلی نگرانشون شده باشه!

فکر کنم موریاری تی یا فرشته انتقامش،
سرهنج موران، سعی می‌کنند تا دویاره
به لرد بروستر ضربه بزنن!

زدی به هدف، واتسون! صحنه نهایی
این ماجرا داره شروع می‌شه و وقتی که
من دویاره به شخصیت‌های اصلی داستان
توجه ویژه بکنم!

فکر کنم ما الان به خیابان بیکر
برنمی‌گردیم، هولمز!
کاملا درسته! اصلاً این قصد رو تداریم!

می‌دونم که می‌تونم به تو
اعتماد کنم، کرینگتون!
شب بخیر، باتو وایولت!

اون اینجا در امنیته! ما مراقبش
هستیم!

۹۴

آنها ابتدا نشان دادند که در حال ترک خانه
لرد رجینالد هستند، اما بعد از در پشت خانه...

ما صبر کردیم و صبر کردیم.
دندان‌هایم از ترس به هم من خورد.
درحالیکه دوست مشهور هولمز،
خونسردیش را حفظ می‌کرد.

بله، من نگرانم! من فقط فرصت
داشتم تا چند کلمه‌ای یواشکی در گوش
لرد رجینالد بپاش توصیه کنم...

کالسکه چی! اینجا منتظر ما بیمون!
بیا به خونه‌شون برگردیم، واتسون!

تو نگرانی که بدونی چه اتفاقی
داره توی خونه‌ی اونها می‌افته؟

ففله!

اون صدای کمک از کی بود؟... و اون
صدای شنیک گلوله‌ها؟... امیدوارم که
حریف رو دست کم نگرفته باشم...

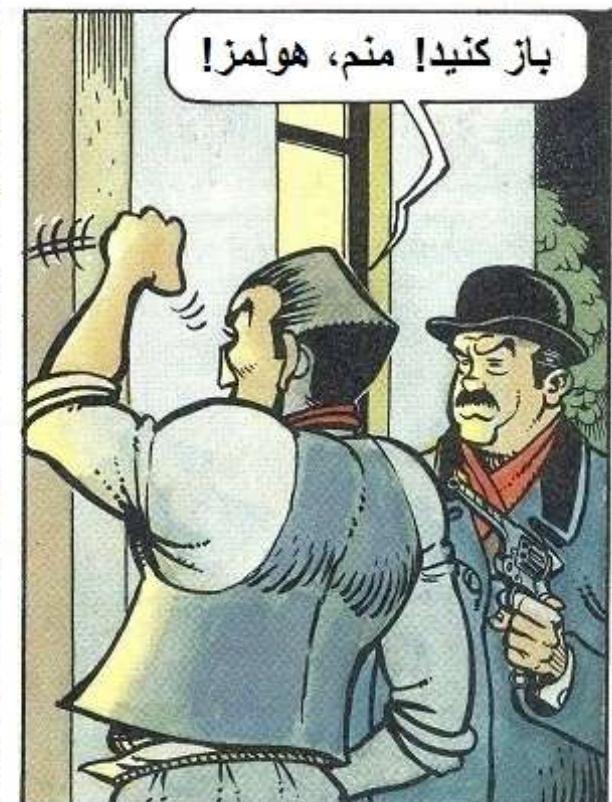
نگاهان...

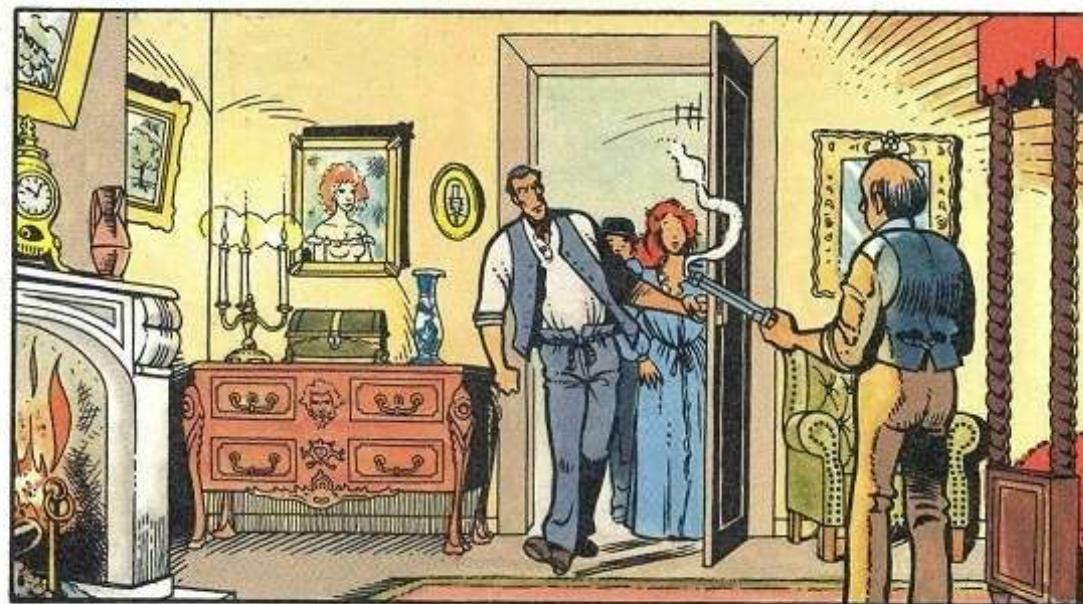

اون باعث شد شوهر خیلی وحشت کنه،
اما کرینگتون دنبالش کرد و اون فرار کرد!

خدا رو شکر که شما اینجایید، آقای هولمز!
اون مرد... مرد ناموری... اون به یه طریقی
وارد خونه شده...

باز کنید! منم، هولمز!

ما یک رفاقت! چی باعث
شده بیایی اینجا؟

شلوك، تخت سریز رو ریودن!
موریارتبی، در برای آزادیش صد هزار پوند
درخواست کرده... در غیر این صورت، اون رو
با «زالوی قرمز» شکنجه میده!

مگر ایشون یه سری محافظ
برای خودش نداره؟

متاسفانه، همونطور که میدونی،
ایشون علاقه داره ناشناس در
شهر بگردد...

اون در مورد مسئله امنیتش خیلی سهل انگار
بود! اما حالا به هر حال، شلوك تو اینجا داری
چکار میکنی؟ من او مدم اینجا، چون نتوانستم
توی خونهات در خیابان بیکر پیدا یات کنم!

در پاسخ به سوالت، ما یک رفاقت، ما اینجا یمیم تا از
لرد رجینالد محافظت کنیم، که شوکه شده، اما زنده
است. و در اتاق مجاور داره استراحت میکنه!
هیچ کس نمیتوانه بره سراغش!

پس نقشه موریارتبی اینه، درست میگم؟ تهدید
لرد رجینالد و دوک بزرگ، بعد ریودن تخت سریز،
ونها یتا به زانو درآوردن کل امپراتوری!

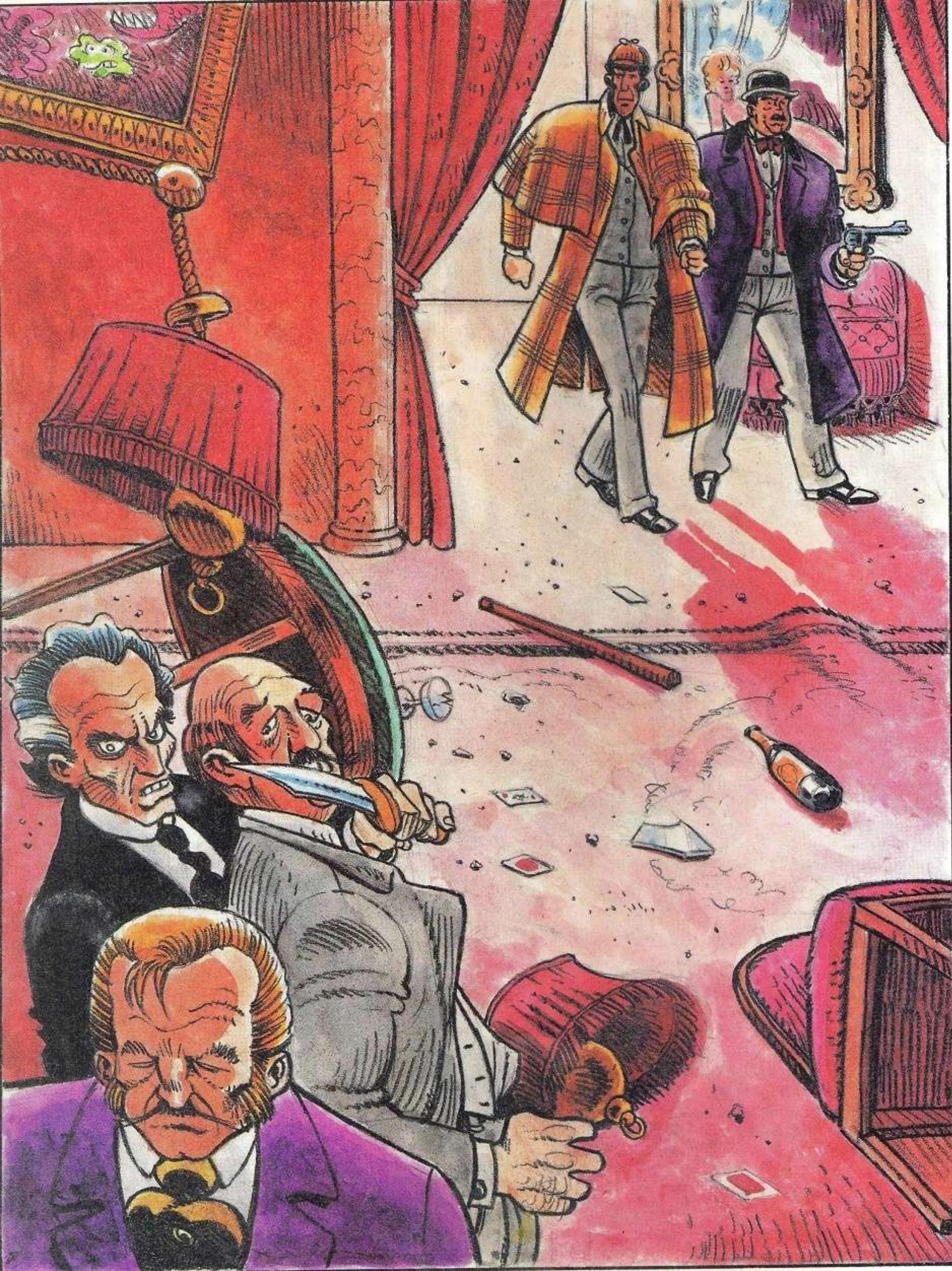
اون مرده! مسموم شده،
به نظرم، با سیاتور یا
استریکنین!

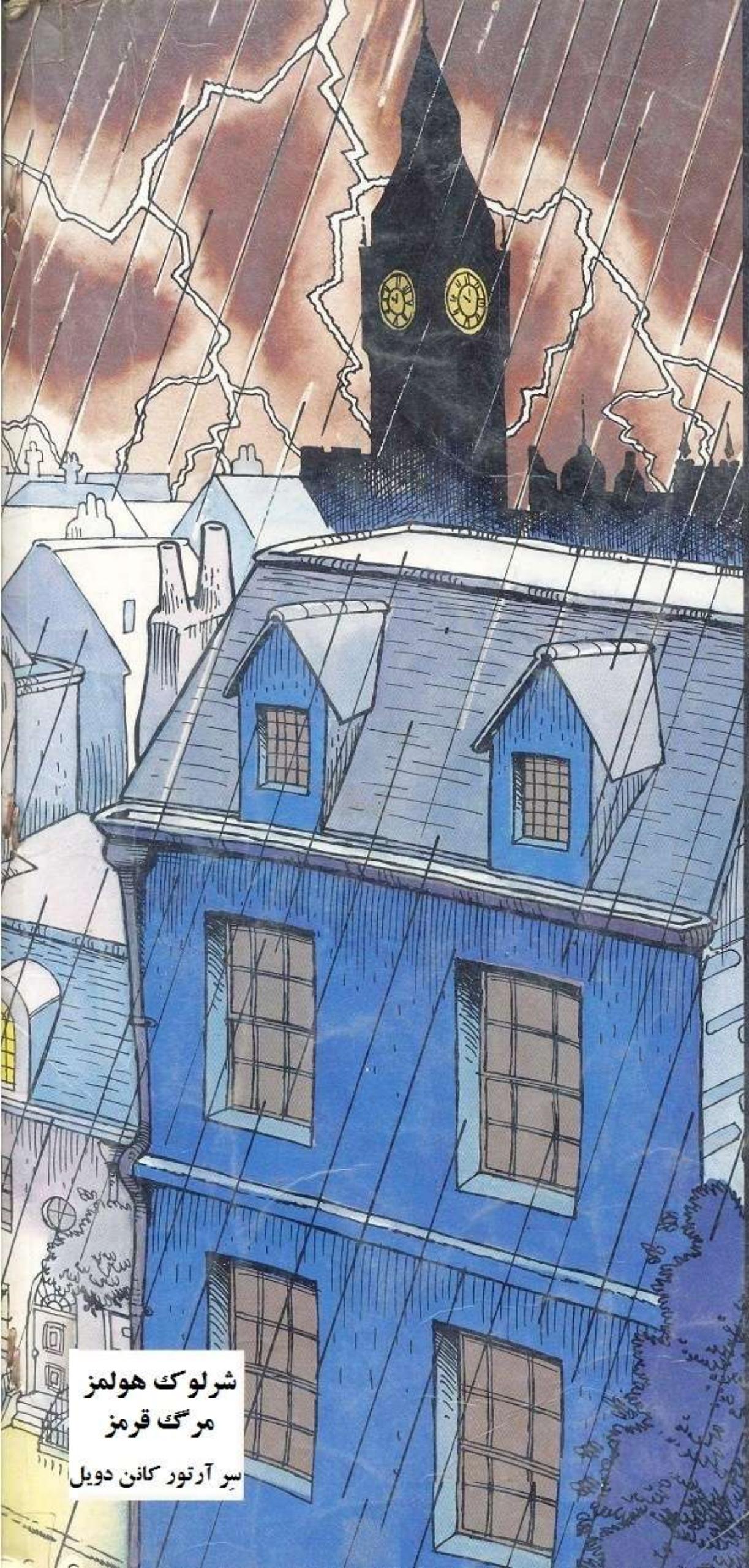
چی؟

بله، واتسون! باتو واپولت و کرینگتون نقشه‌ای
شیطاتی داشتند، تا به اموال ژرومندان و اشراف
دست بیابند، و اولین نفر هم خود لرد رجینالد بود!

مردی بیرون خانه شرلوک هولمز روی پله‌ها افتاده. او از شرلوک هولمز خواهش می‌کند که جانش را از دست «زالوی قرمز» نجات بدهد.

اما زالوی قرمز چه چیز می‌تواند باشد؟

تحقیقات، هولمز و واتسون را به یک قمارخانه می‌رساند. آنها متوجه می‌شوند که پای اشخاص مهمی وارد این ماجرا شده.

اتفاقات عجیبی در حال رخ دادن است. چه کسی پشت تمام این قصایاست؟ آیا ممکن است این کارها نقشه‌ی دشمن اصلی هولمز، موریارتی، باشد؟

چطور کارگاه مشهور این معمرا حل خواهد نمود؟

شرلوک هولمز
مرگ قرمز

سر آرتور کافن دوبل